

19. SØNDAG EFTER PINSE

Indgangsvers

Jeg er folkets frelse, siger Herren. Fra enhver nød de end råber til mig, vil jeg bønføre dem, og jeg vil være deres Herre i al evighed. **V. (Sl 78)** Vær opmærksom på min lov, mit folk, bøj jeres øre til min munds ord. Ære være.

Kirkebøn

Almægtige og barmhjertige Gud, bevar os nådigt fra alt det som kan skade os, så at vi frigjorte på både sjæl og legeme, med frie hjerter må kunne gøre din vilje. Ved vor Herre.

Epistel (Ef 4,23-28)

Brødre! I skal fornyes i sind og ånd og iføre jer det nye menneske, skabt i Guds billede med sandhedens retfærdighed og fromhed. Læg derfor løggen bort og tal sandhed med hinanden, for vi er hinandens lemmer. Bliv blot vrede, men synd ikke. Lad ikke solen gå ned over jeres vrede, og giv ikke plads for Djævelen. Den, der stjæler, må ikke mere stjele, men skal tværtimod slide i det og selv frembringe noget godt med sine hænder, så han har noget at give af til den, der har behov for det.

Graduale (Sl 141)

Lad min bøn stige op som røgelse for dit ansigt, Herre, og mine opløftede hænder som et aftenoffer.

Halleluja, Halleluja. **(Sl 105)** Pris Herren og påkald hans navn, og forkynd hans gerninger blandt folkeslagene. Halleluja.

Evangelium (Matt 22,1-14)

På den tid talte Jesus til ypperstepræsterne og farisæerne i lignelser og sagde: »Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup. Han sendte sine tjenere ud for at kalde de indbudte til brylluppet, men de ville ikke komme. Så sendte han nogle andre tjenere ud, der skulle sige til de indbudte: Nu er der dækket op til fest; mine okser og fedekalve er slagtet, og alt er rede. Kom til brylluppet! Men det tog de sig ikke af og gik, én til sin mark, en anden til sin forretning, og andre igen greb hans tjenere og mishandlede dem og slog dem ihjel.

Men kongen blev vred og sendte sine hære ud og dræbte disse mordere og brændte deres by. Så sagde han til sine tjenere: Bryllupsfesten er forberedt, men de indbudte var ikke værdige. Gå derfor helt ud, hvor vejene ender, og indbyd, hvem som helst I finder, til brylluppet. Og disse tjenere gik ud på vejene og samlede alle, som de fandt, både onde og gode, og bryllups-salen blev fuld af gæster. Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han dér øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav. Da sagde kongen til sine tjenere: Bind hænder og fødder på ham, og kast ham ud i mørket udenfor. Der skal der være gråd og tænderskæren. Thi mange er kaldet, men få er udvalgt.«

Offertorium (Sl 138)

Selv om jeg vandrer i trængsler, vil du, Herre, holde mig i live, og mod mine fjenders vrede vil du udrække din hånd, og din højre hånd skal frelse mig.

Stillebøn

Herre, vi beder dig, lad disse gaver som vi frembærer for din almagts øjne blive os til vel-signelse. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (Sl 119)

Du har givet os dine bud til nøje at overholdes. Led mig på mine veje, at jeg må kunne overholde dine befalinger.

Slutningsbøn

Herre, lad din helbredende nåde barmhjertigt fri os fra vore fejl samt hjælpe os til altid at holde fast ved dine bud. Ved vor Herre.